

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 228/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. P. Š., súdneho exekútora, so sídlom S., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. Er 1768/02-13, Ex 383/02 z 23. septembra 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. P. Š. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. októbra 2004 doručené podanie JUDr. P. Š. súdneho exekútora, so sídlom S., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B., ktoré bolo označené ako „*ústavná sťažnosť*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pretože uznesením č. k. Er 1768/02-13, Ex 383/02 z 23. septembra 2004 mu Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) nepriznal náhradu trov zastaveného exekučného konania. Sťažovateľovi týmto nezákonným rozhodnutím okresného súdu vznikla škoda.

Sťažovateľ navrhol vysloviť porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy, zrušiť uznesenie okresného súdu č. k. Er 1768/02-13, Ex 383/02 z 23. septembra 2004 a vrátiť vec na ďalšie konanie.

2. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť aj vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom všeobecného súdu, v tomto prípade okresného súdu, ktorý rozhodoval o zastavení exekúcie a o náhrade trov konania sťažovateľa ako súdneho exekútora, a označeným základným právom nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ o možnom porušení tohto základného práva.

3. Podľa čl. 46 ods. 3 ústavy „Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“. Podľa čl. 51 ods. 1 ústavy domáhať sa práv uvedených aj v čl. 46 ods. 3 ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú. Takýmto zákonom je zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“).

Okresný súd zastavením exekúcie napadnutým uznesením, v ktorom rozhodol aj o tom, že nepriznal sťažovateľovi trovy exekúcie od oprávneného, vykonal svoju právomoc, ktorá vo všeobecnosti vyplýva z čl. 142 ods. 1 ústavy a osobitne zo zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Výkonom tejto právomoci však okresný súd ako súd exekučný nemohol v žiadnom prípade zasiahnuť do základného práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy. Napadnuté uznesenie nemá žiadnu vecnú súvislosť s týmto základným právom a ani nevytvára žiadnu prekážku pre uplatnenie tohto základného práva za splnenia predpokladov ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2004